

[Axel Ivan Pedersen.]

på 35.000 boliger om året eller mere end det dobbelte af, hvad man havde under den borgerlige regering umiddelbart forud for den nævnte 10-årige periode, og mere end det dobbelte af, hvad netop den regering mente var tilstrækkeligt til at dække behovet, idet man forudsatte en byggekvote på 15.000 lejligheder eller boliger om året.

Jeg skal herefter i øvrigt henvise til udvalgets betænkning, hvori der findes bemærkninger om ganske specielle problemer, som har været berørt under udvalgsarbejdet, bl. a. problemet vedrørende taglejligheder eller tagetagers udnyttelse m. v.

I tillid til, at de ændringer, der nu er foreslået og må forventes at blive gennemført, for det første vil virke efter deres hensigt: at billiggøre byggeriet, så at det først og fremmest kommer dem til gode, som trænger mest, og for det andet skabe et større byggeri, hvor behovet er størst, og endelig for det tredje føre os et betydeligt skridt mod en endelig frigørelse, skal jeg tillade mig på socialdemokratiets vegne at anbefale de af ministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse og lovforslagets overgang til tredje behandling.

Finn Poulsen: Ved lovforslagets første behandling gjorde jeg nærmere rede for de almindelige principielle synspunkter, som vi lægger vægt på i boligpolitikken, og jeg finder derfor ikke nogen anledning til at uddybe alt dette nærmere.

Jeg tror også, jeg gav udtryk for, at det var min opfattelse efter det oplæg, som ministerens forslag indeholdt, at det blev meget vanskeligt, medmindre der fra regeringens side blev ydet betydelige indrømmelser, at nå frem til et egentligt boligforlig.

Der er jo overordentlig store principielle uoverensstemmelser imellem os, det er der jo ingen grund til at lægge skjul på. Jeg erklærede mig villig til, fordi udgangspunktet for den højtærede ministers forslag var en afvikling og baggrunden var statsministerens udtalelse om, at vi stod over for nye retningslinjer i boligpolitikken, at gå ind i et virkeligt fordomsfrit udvalgsarbejde. Det har været forsøgt; resultatet er sådan set blevet negativt, det har ikke været muligt at få sådanne indrømmelser

på de afgørende principielle punkter, som vi lægger vægt på, at vi har fundet det sagligt forsvarligt af hensyn til boligspørgsmålet — og ikke af hensyn til valgproblemet — at gå ind i et forlig.

Jeg skal ikke uddybe disse almindelige principielle betragtninger her. Vi har altså ikke nået resultater, og vi må fra vor side sige, at vi kan ikke stemme for dette lovforslag, men det ændrer jo ikke den kendsgerning, at vi erkender, at udvalgsarbejdet alligevel havde visse resultater til følge, for så vidt som ændringsforslagene til regeringsforslaget betyder en væsentlig forbedring på afgørende punkter.

Det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen strejfede omkring lovforslagets § 1, nr. 2, vedrørende lovens § 6 som forbryderen om gerningsstedet. Det var en af de væsentlige ændringer, dette, formentlig ikke tilsetede, men dog i sine virkninger betydningsfulde angreb på parcelhusbyggeriet. Jeg tror gerne, at socialdemokratiet ikke vil parcelhusbyggeriet til livs, men det var alligevel mærkeligt at se, at man i og for sig erkendte, at den frigørelsespolitik, som det var nødvendigt at gå over til, måtte have visse konsekvenser, måtte have en vis finansstramning til følge, et vist krav om større egenkapital — det er nemlig det sagligt holdbare i den agitation — men dette krav skulle altså kun rettes mod parcelhusene. Jeg anerkender — og takker for så vidt den højtærede minister herfor — at man har bøjet sig på dette punkt og har erkendt, at parcelhusbyggeriet ikke alene skal undgælde for det krav, som det i og for sig er naturligt at stille, om større selvfinansiering. Jeg beklager, at det ikke var muligt at komme noget videre og få noget mere frugtbare drøftelser ind netop om dette problem. Jeg ved, jeg sagde, da de forligsforhandlinger, som det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen talte om, var strandet, at det var dog måske en opgave at knytte trådene på dette grundlag og diskutere mere konkret: er det ikke rigtigt, er det ikke muligt at frigive virkelig for alvor, som vi vil det, når man gennemfører en fornuftig finansieringspolitik for byggeriet? Det var ikke muligt at komme nogen vegne, det var vel nok en meget væsentlig grund til, at vi ikke kunne komme i gang igen efter jul, men altså, det væsentlige i